

במדינה

(המשך תמונת 19)

אמצעים, ועבר את שלבי הסבל של סטור דנט לאמנות כמו שכתוב בספרים. כאשר חזר לארץ בשנת 1962, גילה אותו סוחר האמנות ז'אן תירוש. היתה איכות מיוחדת בציוריו של אבישר הז' צעיר, תערוכת של אימה וציניות בנושאי הציור עם סגנון מיוחד בביצוע וחוש מקורי לצבע. תירוש החתים אותו על חוזה בלעדי, שילם לו משכורת חודשית תמורת ציור חמישה אקוורלים כל שבוע. אבישר היה אז התגלית של הציור הישראלי. טעם במהירות את טעמה המתוק של ההצלחה.

אבל במקום לנוח על זרי הדפנה ארו את מכחוליו וחזר לפאריס. הוא רצה תהילה בקנה-מידה עולמי. באמצעות קשרים הצליח להשיג ראיון עם מנהלה של אחת הגלריות התשובות בפאריס, שרפנ' טייה, הציג בפניו את ציוריו בדחילו ורחימו. להפתעתו החתים אותו מנהל הז' גלריה על חוזה לשנתיים, שילם לו משר-כורות המורת ציור שתי תמונות בחודש. מאלפי הציירים המסתובבים בפאריס, זור כיום רק מעטים לחוזה כזה. אבל אבישר לא החזיק מעמד זמן רב. כאב לו שאין מציגים את תמונותיו. "אתה צעיר מדי בשביל זה", אמר לו מנהל הגלריה. אבי שר ביטל את החוזה. כיום הוא מודה: "זאת היתה אחת השטויות הגדולות ש' עשיתי".

ציירים לפרטים. בשנים הבאות צייר אבישר דוגמאות לצעפים לבתי

בר התפתח המאבק לאפיק חדש: ללישכה הגיעו עשר מוניות, שנהגיהן קיבלו הורר-אה לאסוף משם נוסעים. לנהגים לא היה איכפת שאיש לא הזמין אותם — הם דרשו את כספם עבור הנסיעה.

למחרת טילפנו לבלה דיאמנט, מזכירת הלישכה, מסלון אמר, הודיעו לה שעליה לבוא למדוד את שימלת-החופה שהזמינה. בלה, רווקה בת 24, הבינה מיד במה הז' עניין: "אם תשיגו לי גם חתן — אבוא". כבר בשלב ראשון של מערכת הז' הטרדות, הגיעו עובדי לישכת העיתונות למסקנה שהחשד נופל על אחת מעובדות הלישכה לשעבר שפורטה מעבודתה ונוק' מת בצורה זו בחבריה לשעבר, המשטרה התבקשה להאזין לשיחותיה, אולם עד כה לא העלתה האזנה דבר.

דרכי אדם

לאהוב את המצליחים

בקופנהאגן הוא יערוך תערוכה מיוחדת במינה: שילוב של ציור ותצוגת אופנה. כשכל אחד מ-19 הציירים שהוא יציג בתערוכה יופיע גם על שמלה שתודגם באולם התערוכות על-ידי דוגמנית, וש' תוכננה בידי גדול אופנאי דנמרק. אחר-כך הוא יסע לפרנקפורט, כדי לפי תוח תערוכה של ציוריו, בלי שמלות, בגלריה גדולה. התערוכה הבאה מיועדת

כל ערב -

יזכה מישהו

בנסיעת חינוס לצרפת

למה לא אתה?

מידי ערב, בשבועיים הקרובים, נערכת במועדון "טיפאניס" בתל-אביב הגרלה, שהזוכה בה יקבל כרטיס טיסה באייר-פרנס לצרפת וחזרה (כולל מיסים), שהייה של שבוע בצרפת, וביקור בספרד — הכל חינוס.

צייר אבישר וציירותיו

...לא ידעתי מה זה — לא הייתי מצייר."

האופנה הגדולים של פאריס. כשהבחין שגם בתחום זה הולך לו יותר מדי קל, הרים טלפון לפיטר יוסטינוב, הציג את עצמו כגדול בוני התפאורות בישראל וביקש להתקבל כעוזר תפאורן בסרטי. הוא הצליח גם בכך, עבד בסרטים עם הנרי קלוזו הגדול עד שזה מת.

כאשר התקשר בחוזה באמצע שנות ה-60 עם הגלריה הפאריסאית להרבוניק היה ברור שהוא עשוי וכל שערי היכלי הציור העולמיים פתוחים בפניו. אנדרני מורואה, שרכש שניים מציוריו, שאל אותו: "מה מסמלים הציורים שלך?" "אילו ידעתי", השיב לו אבישר, "לא הייתי מצייר". מורואה הוקסם מהתשובה, כתב דברי הקדמה לפתיחת תערוכה של אבישר וציין: "כך זה צריך להיות. צייר צריך לחשוב במכחולים שלו."

גם כיום, אחרי שטובב בכל רחבי הז' עולם והציג במפורסמות שבגלריות, מת' קשה אבישר להסביר את ציוריו, "אני לא מחפש", הוא אומר, "אני מוצא. אני בטוח שאנשים אינם רוכשים את התמונות שלי בגללי ואם אוהבים אותי זה אולי מפני שאנשים אוהבים אנשים מצליחים."

אבישר, שבזמנו היה צייר יליד מרוקן היחיד בארץ, אינו אכול תיסכול או מרי-רות. "מעולם לא הרגשתי הרגשה של קי-פוח או הפלייה. להיפך, הישגתי כל מה שאפתי אליו. הכול תלוי רק בכוח הז' רצון."

עתה, אחרי שנים של נדודים, מתכוון אבישר להשלים עוד סיבוב אחד בעולם ולחזור ולהשתקע בארץ. "המסע הזה מתחיל להימאס לי. הגעתי לשלב בו אני רוצה להתישב, להתחתן, לגדל ילדים ולצייר בשקט."

להיפתח בושינגטון, בחסות השגריר הז' ישראלי ובינאר יציגו תערוכה של ציור-ריו ביוהנסבורג. בגיל 34 אין שמעון אבישר, יליד קזבלנקה, שגדל בשכונת בקעה הירושל'ית, יכול להתלונן. הוא הגיע, הוא עשה לו שם. תמונותיו תלויות במשרדי הבנק-העולמי בושינגטון; תמונות משלו נמצ'ות במוזיאון לאמנות מודרנית בפאריס. במוזיאון בטורינו, באוספיהם של אספנים ידועים כמו אדוארד ג'יי רובינסון.

הוא יכול לנהל אורח-חיים של נער-שעוועים. לגדוד על פני העולם, לצייר מתי שמתחשק לו, מתוך ידיעה שתמונתו תיו יחטפו כשרק יוצגו למכירה. "בחדש וחצי ששהיתי בארץ", מודה שמעון אבי-שר, "עשיתי מספיק כסף מתמונות כדי שאוכל להיות שנתיים בשאננות."

כמו שכתוב בספרים, בעולם של אגדות על ציירים המתייסרים שנים ארו-כות ברעב עד שהם זוכים להכרה, היתה דרכו של אבישר אל הפיסגה קלה, יחסית. כבן למשפחה מרובת ילדים, שעלתה לי-ארץ ב-1948, למד אבישר בבית-ספר דתי בשכונת בקעה. אביו, מומחה לריקועי נחושת, מקצוע שעבר בירושה מדורות במשפחה, הוריש לבניו את החוש האמנותי. שמעון, שבילדותו צייר פורטרטים של בני המשפחה, אותם העתיק מתמונות באלבו-מים, לא חשב על קאריירה של צייר.

במבצע קדש ב-1956, שירת בצנחנים, צנח במיתלה. כשהשתחרר משירותו הז' צבאי התלבט אם להתחיל ללמוד בבצלאל. באמצעות היכרות עם הנספח התרבותי של שגרירות צרפת בישראל, סודרה לו אז סטיפנדיה ללימודים בבית-הספר לאמנות שימושית בפאריס. הוא יצא לשם מחוסר

ספורט טוטו

12 **150 אלף ל"י**

מינימום פרסים

השבוע על תחרויות הגביע ועל משחקי הליגה האנגלית

75 אלף ל"י

מינימום פרס ראשון

75 אלף ל"י

עשה לך מנהג קבוע - מלא טוטו כל שבוע!

אסתר ספירשטיין

יוסף נושי

חיפה

לוסיאנילס

נשואים

החתונה נערכה בניו-יורק ארה"ב

27.8.72

י"ז אלול תשל"ב